

การอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของโรงพยาบาล ในด้านมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ ครั้งที่ 2 Strengthening Capacity Building of the Senior Hospital Management on Healthcare Personnel Safety, Phase II

มาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์เป็นหัวใจสำคัญของมาตรฐานสาธารณสุข และเป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักที่สำคัญขององค์การอนามัยโลก (WHO) และรัฐบาลไทยที่จะนำไปสู่การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าความรู้ความเข้าใจของบุคลากรผู้ปฏิบัติการทางการแพทย์ในประเทศไทยเกี่ยวกับหลักปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานของไทยยังมีไม่เพียงพอ ซึ่งมีผลต่อความเสี่ยงที่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความเจ็บป่วย ความเครียด หรือการบาดเจ็บระหว่างปฏิบัติงาน นอกจากนี้ขั้นตอนและการปฏิบัติที่ไม่ปลอดภัยยังส่งผลกระทบต่อการทำงานของบุคลากรด้านสาธารณสุขอีกด้วย ซึ่งความท้าทายหลักที่พบในปัจจุบัน ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์บางส่วนยังมีข้อจำกัดด้านความรู้และทักษะในการใช้อุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ที่ถูกต้อง, ผู้บริหารโรงพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ยังได้รับการฝึกอบรมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปฏิบัติในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอย่างปลอดภัยไม่เพียงพอ และขาดระบบการติดตามผลที่แม่นยำที่จะนำไปสู่การพัฒนาหรือปรับปรุงมาตรการเรื่องความปลอดภัยให้แก่บุคลากรทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว หน่วยงานภาคีด้านสาธารณสุข อันประกอบด้วย สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน), คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, สมาคมพยาบาลโรคมะเร็ง

แห่งประเทศไทย และชมรมเครือข่ายพยาบาลผู้ให้สารน้ำแห่งประเทศไทย ร่วมกับองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) บริษัท บี. บราวน์ เมลซุงเกน เอจี (B. Braun Melsungen AG) และสถาบัน Aesculap Academy จึงได้ร่วมกันดำเนิน “โครงการการพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ในประเทศไทย” ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยแก่บุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศ ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานและสร้างแนวทางการปฏิบัติที่ดีด้านความปลอดภัย เพิ่มคุณภาพการให้บริการ ลดต้นทุนและความเสี่ยงจากการให้บริการทางสาธารณสุขของประเทศ

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานให้มีการดำเนินการอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน), องค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) ประจำประเทศไทย และ บริษัท บี. บราวน์ (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมจัดการอบรมเรื่อง “การเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของโรงพยาบาลในด้านมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ ครั้งที่ 2 (Strengthening Capacity Building of the Senior Hospital Management on Healthcare Personnel Safety, Phase II)” ณ ห้องแกรนด์ฮอลล์ 2 โรงแรมรามารีน

มร.เกอร์มัน มุลเลอร์ ผู้อำนวยการโครงการฯ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศเยอรมัน

(GIZ) กล่าวถึงที่มาของการจัด “โครงการการพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ในประเทศไทย” ว่า โครงการฯ นี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อยกระดับมาตรฐานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลของประเทศไทย รวมถึงส่งเสริมความตระหนักถึงความสำคัญของอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อที่จะลดความเสี่ยงการบาดเจ็บหรือติดเชื้อในผู้ป่วย เนื่องจากข้อบกพร่องด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาลเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลกโดยแตกต่างกันไปตามมาตรฐานคุณภาพการรักษาพยาบาลในแต่ละประเทศ อีกทั้งระบบสาธารณสุขของไทยในปัจจุบันก้าวหน้าขึ้นอย่างมาก เห็นได้จากโรงพยาบาลที่มีชื่อเสียงในระดับโลกและการเป็นจุดหมายในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อย่างไรก็ตามยังต้องมีช่องโหว่ในเวชปฏิบัติซึ่งควรได้รับการแก้ไขและขยายสู่โรงพยาบาลทุกแห่งทั่วประเทศ ซึ่งการรักษา

อาชีวอนามัยของมือและการป้องกันอุบัติเหตุเพิ่มเติมยังคงเป็นช่องโหว่ในเวชปฏิบัติซึ่งสามารถที่จะพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้การล้างมือเป็นวิธีที่ทำได้ง่ายที่สุดและสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของแบคทีเรียและไวรัสได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่มาตรการป้องกันอุบัติเหตุเพิ่มเติมจำเป็นต้องให้สารน้ำหรือเจาะเลือดก็มีความจำเป็นเช่นเดียวกัน

ในฐานะที่ GIZ เป็นตัวแทนดำเนินงานด้านการพัฒนาในนามกระทรวงเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (BMZ) ซึ่งงานพัฒนาด้านสุขภาพและสาธารณสุขก็เป็นหนึ่งในภารกิจหลักของเราที่ GIZ เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนามาตรฐานสาธารณสุขในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นอย่างมาก เพราะเป็นความต้องการพื้นฐานของประชาชน และเป็นหนึ่งในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่รัฐบาลไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพเช่นกัน

มร.สายันท์ รอย กรรมการผู้จัดการ บริษัท บี. บรรวน (ประเทศไทย) จำกัด กล่าวถึงความสำคัญของความปลอดภัยของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขนั้นเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดคุณภาพของมาตรฐานสาธารณสุขของประเทศไทยที่จะช่วยให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาระบบสาธารณสุขที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการรักษาพยาบาล อีกทั้งรัฐบาลไทยก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของการแก้ไขช่องโหว่ทั้งในด้านองค์ความรู้และเวชปฏิบัติเพื่อยกระดับมาตรฐานการรักษาพยาบาลในประเทศไทย จึงเป็นที่มาของการจัดการอบรมเรื่อง “การเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของโรงพยาบาลในด้านมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ ครั้งที่ 2” ซึ่งมีหัวข้อสำคัญ ได้แก่ การล้างมือ ความปลอดภัยในการรักษาทางมะเร็งวิทยา และความปลอดภัยในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ โดยโครงการฯ นี้มีผู้เข้าร่วมจากโรงพยาบาลหลายแห่งทั่วประเทศทั้งโรงพยาบาลโรงเรียนแพทย์ โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลประจำจังหวัด โดยคาดหวังว่าเมื่อโครงการระยะที่หนึ่งเสร็จสมบูรณ์แล้วก็จะนำไปสู่การพัฒนาแนวมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ให้มีความปลอดภัยเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เนื่องจากยังคงมีช่องว่างระหว่างความรู้ทางทฤษฎีและการปฏิบัติในด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการแพทย์ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกภูมิภาค รวมถึงประเทศไทย จากการดำเนินงานของบริษัท บี. บรรวน มากว่า 30 ปีในประเทศไทย ภายใต้โครงการฯ เรามุ่งหวังที่จะคงความเป็นพันธมิตรกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขในประเทศไทย เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการแพทย์ที่ปลอดภัยแก่โรงพยาบาล อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้มีการใช้ระบบติดตามและรายงานผลออนไลน์ หรือ e-monitoring ที่สามารถประเมินผลความปลอดภัยได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

ผลจากการอบรมครั้งนี้จะนำไปสู่การวางแผนเป็นกรอบนโยบายของแต่ละโรงพยาบาล โดยบูรณาการแนวคิด 2P Safety ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์การอนามัยโลกระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มุ่งเป้าให้เกิดความปลอดภัยของผู้ป่วยและบุคลากรสาธารณสุขระดับประเทศ

นพ.กิตตินันท์ อนรรฆมณี ผู้อำนวยการสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)

หรือ สรพ. กล่าวว่า มาตรฐานความปลอดภัยของบุคลากรทางการแพทย์และผู้ป่วยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น เพราะถึงแม้ว่าโรงพยาบาลจะเป็นสถานที่ที่ให้การดูแลรักษาผู้ป่วยแต่ก็เป็นสถานที่ที่มีความเสี่ยงอยู่หลายอย่าง และความเสี่ยงที่เกิดขึ้นมีทั้งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้ป่วย นอกจากนี้แล้วความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยหลายเรื่องก็เกิดขึ้นกับบุคลากรทางการแพทย์ของเราเองด้วย และบางเรื่องก็เป็นความเสี่ยงเฉพาะบุคลากรทางการแพทย์ที่โรงพยาบาลจะต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของบุคลากร รวมถึงร่วมกันพัฒนาระบบป้องกันและดูแลบุคลากรให้ปลอดภัยเพื่อให้ประเทศไทยมีโรงพยาบาลที่เป็นสถานที่ที่มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งมาตรฐานความปลอดภัยที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ในเชิงตัวเนื้อมาตรฐานมีความครอบคลุมอยู่แล้ว แต่ก็มีบางส่วนที่อาจจะต้องเพิ่มเติมในเรื่องของรายละเอียดและวิธีปฏิบัติเพื่อให้ได้ไปถึงมาตรฐาน เนื่องจากมาตรฐานที่เราใช้ในขณะนี้ยังไม่ได้เจาะลึกไปถึงวิธีปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการเกิดเวทีการแลกเปลี่ยนใด ๆ ที่จะนำความรู้จากการปฏิบัติจริงนำไปสู่การวางแผนปฏิบัติที่เป็นประโยชน์และปฏิบัติได้จริงจึงมีความสำคัญ รวมถึงการจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของโรงพยาบาลด้านมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ ด้วยเล็งเห็นว่าระบบป้องกันดูแลความปลอดภัยของบุคลากรทางการแพทย์จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยหากผู้บริหารของโรงพยาบาลไม่เห็นความสำคัญ และไม่ผลักดันให้มีระเบียบและนโยบายที่จะสนับสนุนให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากร

ความร่วมมือในการจัดตั้งโครงการพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ในประเทศไทยจึงมีประโยชน์และมีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้เราได้องค์ความรู้และมุมมองจากผู้เชี่ยวชาญในต่างประเทศ ร่วมกับประสบการณ์จริงในพื้นที่ก็จะทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่เราคิดและกำหนดขึ้นมีมิติการมองที่ครอบคลุมและปฏิบัติได้จริง อีกทั้งน่าจะเป็นตัวอย่างที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับโรงพยาบาลอื่น ๆ ในประเทศไทยด้วย

ผศ.นพ.กำธร มาลาธรรม สาขาวิชาโรคติดเชื้อ ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล

รามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่า สาเหตุที่ต้องมีการรณรงค์ในเรื่องของความปลอดภัยในการทำความสะอาดมือ เนื่องจากการทำความสะอาดมือเป็นเรื่องของความเคยชินที่อาจจะนำไปสู่การละเลย เพราะจริง ๆ แล้วก่อนและหลังการสัมผัสหรือทำหัตถการเกี่ยวกับผู้ป่วยทุกครั้งจำเป็นต้องมีการทำความสะอาดมือ เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการดูแลผู้ป่วย และต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างประกอบกัน ต้องมีการอบรมเชิงปฏิบัติ รวมถึงการวางแผนแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในกรณีที่มีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นเพื่อให้ทุกคนรู้ว่าแนวทางพฤติกรรมที่ถูกต้องคืออย่างไร อาจจะต้องมีการติดตาม การให้ข้อมูลป้องกัน ตลอดจนข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน โดยทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนในระบบ มีการยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้ต้องผลักดันให้เกิดเพื่อที่จะทำให้การทำงานดีขึ้น ทั้งนี้ในระดับของการบริหารต้องสนับสนุนอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลทำความสะอาดมือต้องมีเพียงพอให้ใช้ และต้องเป็นชนิดที่บุคลากรชอบในคุณภาพและราคาที่เหมาะสม

“เรื่องนี้จะสำเร็จได้จำเป็นต้องมีทั้งในเรื่องของนโยบาย การสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหาร การจัดให้มีสิ่งจำเป็นในการทำ ความสะอาดให้เพียงพอ การให้ความรู้ การอบรม การติดตาม การให้ข้อเสนอแนะในเชิงที่สร้างสรรค์ นอกจากนี้ข้อมูลที่สำคัญที่สุดคือ สถิติของผู้ป่วยในโรงพยาบาลว่ามีอัตราการติดเชื้อเท่าไร ติดตามความเปลี่ยนแปลง เพราะจริง ๆ แล้วส่วนใหญ่ถ้าคนในโรงพยาบาลทำความสะอาดมือถึง 60% ขึ้นไป จะเห็นชัดเจนว่าการติดเชื้อของผู้ป่วยในโรงพยาบาลจะลดลงอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นข้อมูลอันนี้จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่ต้องนำมาให้แก่คนในโรงพยาบาลได้รู้ว่า เราทำดีแล้วผู้ป่วยของเราปลอดภัย เพื่อจะได้เกิดเป็นกำลังใจในเรื่องของการทำความสะอาดมือ และต้องทำให้ต่อเนื่องตลอด”

การจัดทำโครงการ “การพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ในประเทศไทย” จึงมีประโยชน์ในการเสริมสร้างความตระหนัก และถ้ามีการสร้างกระแสความสนใจโดยตลอดต่อเนื่องเรื่อย ๆ การปฏิบัติก็สามารถไปได้ ถ้าไม่มีอะไรมากระตุ้นเลยกระแสนี้ก็จะค่อย ๆ แผ่วเบา และในที่สุดก็จะกลับไปเหมือนเดิม ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมให้มีการพบปะพูดคุย มีการทำกิจกรรมร่วมกัน การให้ความรู้ มีการตรวจเยี่ยมจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในกระบวนการนอกเหนือจากการดูแลผู้ป่วยเป็นประจำทุกวัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องทำให้เหมาะสมเพื่อที่จะได้ไม่ไปรบกวนกระบวนการปกติในการดูแลผู้ป่วย ซึ่งจากประสบการณ์ที่มีการร่วมรณรงค์ในเรื่องนี้ ผลตอบรับจากโรงพยาบาลที่เข้าร่วมดีขึ้นมาก เห็นความสัมพันธัชัดเจนว่าเมื่อบุคลากรทำความสะอาดมือมากขึ้น พบว่าผู้ป่วยในโรงพยาบาลมีการติดเชื้อน้อยลง และทำให้เราเห็นว่าเวลาที่เราดูแลผู้ป่วยดีแล้ว สิ่งที่ดีที่เกิดขึ้นคืออะไร เพื่อจะได้เป็นกำลังใจให้คนที่ทำงานกลับมาทำสิ่งดี ๆ ให้แก่ผู้ป่วยและบุคลากรที่ทำงานด้วยกันต่อไป

ด้าน **พว.สมจิตร ประภากร สมาคมพยาบาลโรคเมเร็งแห่งประเทศไทย และสถาบันมะเร็งแห่งชาติ** กล่าวเกี่ยวกับความปลอดภัยในการให้สารเคมีบำบัดว่า ถ้ามองในเรื่องของความปลอดภัยในมุมมองของผู้ป่วยจะไม่รู้ถึงอันตรายจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเขา แต่คนที่รู้คือบุคลากร ได้แก่ พยาบาล ที่ต้องมองด้วยว่าตัวเองก็มีความเสี่ยงในการได้รับอันตรายจากสารเคมี ซึ่งในทางวิชาการก็มีแนวทางการให้คำแนะนำการป้องกันอันตรายจากสารเคมี แต่ในทางปฏิบัติจริงยังมีหลาย ๆ อย่างที่ไม่เอื้อ จึงเป็นที่มาของ guideline ที่จะจัดทำขึ้น ซึ่งมาตรการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อกระตุ้นให้ทุกคนตระหนักถึงความปลอดภัย แม้ว่าขณะนี้ยังวัดได้ไม่ชัด แต่จากประสบการณ์ที่เราได้เข้าไปช่วยอบรมทำให้เข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องไม่ยากถ้าจะทำ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราไม่รู้ว่าสายตาที่กระตือรือร้น สนุกสนาน เมื่อถึงเวลาลงมือปฏิบัติจริง ๆ จะกลับไปสภาพเดิมหรือไม่ก็ต้องติดตามกันต่อไป เราได้แต่กระตุ้นให้ทุกคนรักตัวเอง มีการปรับทัศนคติในเรื่องของ my safety ซึ่งถึงแม้ว่าในปีนี้จะยังไม่บรรลุผลแต่เราก็จะทำต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งเราคิดว่าเป็นวิธีที่ดีกว่าที่เราไปพูดว่าถ้าคุณไม่ทำอะไรจะเกิดอันตรายต่าง ๆ แม้จะทำให้เกิดความตระหนัก แต่จากความตระหนักอาจเปลี่ยนเป็นความตระหนกและนำมาสู่การลาออก เนื่องจากผลตอบแทนที่ได้ไม่ได้เพิ่มมากมาย แต่ต้องมีความเสี่ยงมากกว่าคนอื่น

พว.สมจิตร ยังกล่าวถึงมาตรฐานความปลอดภัยที่มีอยู่ในปัจจุบันว่า ในมุมมองของบุคลากรอยากให้เภสัชกรเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเตรียมยา และเสียบสายเคมีบำบัด รวมถึงเรื่องของการสนับสนุนระบบเปิดตัวต่อสายเป็นแบบ Close system เพื่อให้พยาบาลมีความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ในส่วนของผู้ป่วย ก็อยากจะปรับกระบวนการของพยาบาลในการที่จะให้ข้อมูลผู้ป่วยที่ตรงไปตรงมา และนำไปสู่ Safe management ของตัวเองในด้านมาตรฐานความปลอดภัย

ดร.ภัทรารัตน์ ตันนุกิจ ประธานชมรมเครือข่ายพยาบาลผู้ให้สารน้ำแห่งประเทศไทย กล่าวเกี่ยวกับการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำอย่างปลอดภัยว่า ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยที่เกิดขึ้นจะบอกว่าเกิดจากอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ จะต้องมีส่วนประกอบกัน ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และระบบงาน ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความมุ่งมั่น มีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องของมาตรฐานความปลอดภัย ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องตามมาตรฐาน และระบบงานที่สำคัญคือระบบการกำกับติดตามที่จะช่วยสนับสนุนการใช้ระบบรายงาน (Monitoring system) เพื่อติดตามผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ การสนับสนุนอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องเป็นอุปกรณ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน มีระบบการฝึกอบรมบุคลากร ระบบการรายงาน การเฝ้าระวัง และการ feedback ข้อมูล ทั้งนี้มาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือ มาตรฐาน 6-Right เป็นมาตรฐานที่ผ่านการรับรองและทำการวิจัยซึ่งครอบคลุมทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ 1. Right Patient คือ การให้ยาอย่างถูกต้องตรงตัวของผู้ป่วย 2. Right Drug คือ การตรวจสอบความถูกต้องของยา 3. Right Dose คือ การตรวจสอบความถูกต้องของขนาดยา 4. Right Route คือ การให้ยาอย่างถูกทางและถูกตำแหน่ง 5. Right Technique เป็นการเตรียมยาและให้ยาอย่างถูกวิธี และ 6. Right Documentation คือ บันทึกการให้ยาลายมือชื่อผู้ให้ยาผู้ป่วยในใบ MAR ไว้ เพื่อให้ข้อมูลการให้ยาเป็นปัจจุบัน และสามารถสื่อสารกับพยาบาลหรือวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการให้ยาซ้ำซ้อน

“ปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยคือ ทุกโรงพยาบาลชอบอ้างว่าคนไม่พอ ทำไม่ได้ สามารถทำได้เท่านั้น แต่จริง ๆ แล้วถ้าเขาเปลี่ยนมุมมองความคิดใหม่ว่า คนไม่พอแต่สามารถทำได้ โดยทำงานครั้งแรกให้ดีที่สุดเพื่อที่จะไม่ต้องทำงานซ้ำ ความสำคัญจึงอยู่ตรงการเปลี่ยนวิธีคิดจากที่ทำไม่ได้เพราะไม่มีคนให้คิดใหม่ว่า ในจำนวนคนที่มีอยู่เท่านี้จะต้องทำให้ได้ นอกจากนี้ทุกความสำเร็จของโรงพยาบาลน่าร้องจะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้บริหารมีความชัดเจน และผู้ปฏิบัติต้องทำจริง รวมถึงการมีโครงการเพื่อสนับสนุนมาตรฐานความปลอดภัย ถ้ามีนโยบายที่ชัดเจน ผู้บริหารร่วมด้วยหน้างาน ทุกอย่างก็จะเดินไปได้ด้วยดี”

